

عنوان مقاله:

برآورد نسبت بهینه اسید آمینه آرژنین به لیزین قابل هضم برای جیره آغازین جوجه های گوشتی سویه آرین پرورش یافته در شرایط مرتفع

محل انتشار:

دوفصلنامه علوم درمانگاهی دامپزشکی ایران، دوره 17، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سیده ماندانا حسینی - دانشجوی دکتری تغذیه طیور دانشگاه شهرکرد

محمد رضا اکبری - گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهرکرد

فریبرز خواجه علی - استاد تغذیه طیور دانشگاه شهرکرد

سید عبدالله حسینی - استاد تغذیه طیور موسسه تحقیقات علوم دامی کشور

حسین مهربان - دانشیار ژنتیک و اصلاح نژاد دام موسسه تحقیقات علوم دامی کشور

خلاصه مقاله:

به منظور برآورد نسبت بهینه آرژنین به لیزین قابل هضم برای دوره آغازین جوجه های گوشتی سویه آرین، از ۴۲۰ قطعه جوجه یک روزه در قالب یک طرح کاملا تصادفی با ۷ تیمار و ۶ تکرار، استفاده شد. جوجه ها از سن ۱ تا ۷ روزگی با یک جیره استاندارد تغذیه شدند. هفت جیره آزمایشی با ۷ نسبت آرژنین به لیزین قابل هضم (۸۳/۰، ۹۳/۰، ۱۰۳/۱، ۱۱۳/۱، ۱۲۴/۱، ۱۳۴/۱ و ۱۴۴/۱) برای دوره ۷ تا ۱۴ روزگی تنظیم و جوجه ها تغذیه شدند. در سن ۱۴ روزگی میزان مصرف خوراک و افزایش وزن بدن (BWG) اندازه گیری شده و ضریب تبدیل خوراک (FCR) محاسبه شد. نسبت بهینه آرژنین به لیزین قابل هضم برای BWG و FCR با استفاده از مدل های چند جمله ای درجه دو (QR)، خط شکسته خطی (BL) و خط شکسته درجه دو (BQ) برآورد شد. نسبت بهینه آرژنین به لیزین با استفاده از مدل های BL، QR و BQ برای BWG به ترتیب برابر ۲۱/۱، ۰۸/۱ و ۲۲/۱ (ضرایب تبیین به ترتیب ۷۵/۰، ۷۰/۰ و ۶۹/۰) و برای FCR به ترتیب برابر ۲۲/۱، ۱۳/۱ و ۱۹/۱ (ضرایب تبیین به ترتیب ۷۷/۰، ۷۸/۰ و ۷۱/۰) به دست آمد. با توجه به ضرایب تبیین، می توان گفت که در این مطالعه مدل QR، برآورد صحیح تری برای نسبت بهینه آرژنین به لیزین هم برای BWG و هم برای FCR ارائه کرده است. با استفاده از این مدل، نسبت بهینه به دست آمده برای BWG و FCR در شرایط مرتفع در محدوده ۲۲/۱ بوده که به میزان قابل توجهی بالاتر از نسبت ارائه شده در راهنمای پرورش سویه (۰۸/۱) است.

کلمات کلیدی:

آرژنین، آرین، لیزین، مدل های آماری، نسبت بهینه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1818343>

